

først begynde fra den fjortende Uge, ligesom det ogsaa er til stor Ulempe, at deres Udbetaling afhænger af, hvorvidt vedkommende kan arbejde noget eller ikke, og det volder endelig stor Besværlighed at bestemme, hvorvidt Invaliditeten hidrører fra dette eller hint Tilfælde. Ved Fiskernæringen er der tillige den Omstændighed, at der kan ske Beskadigelse, uden at man kan sige, at den særlig hidrører fra Fiskernæringen. For Eksempel kan en Mand, naar han i længere Tid har maattet opholde sig i Vandet under farlige Forhold, have faaet en eller anden Lungesygdom, og det skal da afgøres, om det er ved sin Fiskernæring, han har faaet den, eller der er kommet andre Aarsager til. Ved alle disse Tilfælde, hvoraf mange kun vilde dreje sig om en lille Erstatning, vanskeliggøres hele Sagen, og efter Lovens Princip hører Invaliditet egentlig ikke ind under den. Jeg tror derfor, at man gør klogest i at lade Bestemmelserne derom udgaa og kun at lade Loven gælde i Tilfælde af Død. Jeg gør saa meget mere denne Betragtning gældende, fordi jeg derved kommer ind paa en anden Betragtning, som jeg nu vil gøre opmærksom paa, og det er da denne, at jo simplere denne Sag kan ordnes, desto lykkeligere er det. Jeg ved ikke, hvad Tanken er med denne Ulykkesforsikringsforening, som her skal dannes, men vist er det, at skal det være et besværligt Apparat med Masser af Styreere og Ledere og Kontorister o. s. v., saa bliver det en urimelig Ting, og det vil let nødvendiggøres, naar man tager hele Invaliditetssagen med, fordi den giver nok at bestille, om end den giver mindre Udbytte for de paagældende. Og der ligger det mig overordentlig meget paa Sinde, at man har for Øje, at den Forsikringsforening, som skal laves, bliver saa simpel som muligt, idet man altsaa stiller nogle faa Kræfter i Spidsen for den og giver dem en Vejledning til paa let Maade at komme i Berøring med de paagældende Fiskere og gør sit til, at disse indordnes i vedkommende Underafdelinger af Foreningen, saa at de let kunne komme af med de 5 Kr. aarlig, som saa kunne samles i en fælles Kasse, hvoraf Forsikringssummerne ved indtrædende Ulykke betaales med Tilskud af Statskassen. Jo simplere det kan gøres, desto lykkeligere er det, og jeg tror, at dette kan naas; men ved at medtage Invaliditet besværliggør man Lovens Udførelse ogsaa i Henseende til det, som er dens Hovedformaal, nemlig Erstatningen til de efterladte og navnlig til de efterladte En-

ker og Børn i Tilfælde af Død. Naar man udelader Invaliditeteten tror jeg, at Sagen vil faa det rette Udseende og altsaa være en virkelig human Foranstaltning. Skulle vi saa gaa Foreningsvejen, som her er stillet op, lad os saa gøre det, lad os gøre Forsøget, uagtet det, som jeg før sagde, vil være langt nemmere og sikrere at gøre det til en ligefrem Understøttelsessag. Thi det er det i Virkeligheden, det er en Illusion, naar man siger, at det er Statshjælp til Selvhjælp, thi naar Selvhjælpen er saa forsvindende, er det Statsunderstøttelse, men velan, der kan vel naas noget ved at gaa Foreningsvejen, om der endogsaa tabes noget, saa dette Princip vilde det være urimeligt for Landstinget at angribe; vi maa kun sørge for, at det kommer til en Afgørelse, der kan fyldestgøre i saa stor Udstrækning som muligt, og saaledes at det ikke kommer til at gøre Fortræd i Stedet for Gavn.

Ja, til disse Bemærkninger skal jeg altsaa henholde mig, idet jeg beder undskyldte, at de er blevne saa udførlige, som de ere blevne. Jeg ender med at sige, at Sagen har sin store Betydning; det er saa ny en Sag, at ingen kan bebrejde os her i Tinget, at vi gøre den til Genstand for alvorlig Prøvelse. Hvis det høje Ting vil billige dette, antager jeg, at vi ville gøre vort til gennem det Arbejde, som i saa Henseende bliver fornødent, at bringe Sagen til det Resultat, som vi maatte finde det rette.

Rottbøll: Jeg maa ligesom den ærede sidste Taler udtale min Sympati over for det her foreliggende Forslag. Jeg skal ikke som han gaa ind paa de enkelte Bestemmelser i Forslaget, som vistnok lade meget tilbage at ønske, og hvor der vistnok er mange Huller at udfylde, men jeg skal udtale, at naar jeg har Sympati for dette Forslag, saa er det særlig, fordi jeg anser det for en Konsekvens af det Forslag om Ulykkesforsikring, som vi tidligere have vedtaget, og ikke fordi jeg ud fra dette Forslag vil udlede noget i Retning af yderligere Ulykkesforsikringslove, hvor man vil tage Staten med til Hjælp. Jeg ser i dette Forslag en Konsekvens af det tidligere her vedtagne, fordi vi, da vi havde det tidligere Lovforslag om Arbejdere i farligere Erhverv og gav en Lov om disse Arbejdedes Ulykkesforsikring, udelod Fiskerne af den simple Grund, at den nævnte Lov var baseret paa, at Arbejdsgiverne skulde forsikre deres Arbejdere i de farlige Erhverv. Fiskerne kunde man ganske simpelt ikke